

សៀវភៅយ៉ូអង់ និងក្រុមជំនុំអាជ្ញាធរនៃទីសុទ្ធចុងទីបុរាណវិទ្យាខ្មែរ — លេខសាមសិបពីរ

Jeff Pippenger
2026-01-20

លេខ សាមសិបពីរ

វាជាដំណើរដ៏យឺតយ៉ាវមួយក្នុងការឈានមកដល់ព្រះគម្ពីរយ៉ូអង់
ដោយមានពាក្យសម្រាប់សិរស្សរបស់យើង។
ពាក្យសគឺជាវិធីមិត្តភាពមួយក្នុងព្រះបន្ទូលពុទ្ធករណ៍របស់ព្រះ
ប៉ុន្តែតែងតែពួកវាទាំងអស់មិនដូចនោះទេ? ពាក្យសសុចិត្តនៃក្រុងសាសនាភីលីព
ហើយគាត់ក៏សុចិត្តនៃក្រុងប្រៃសណីយ៍ព័ត៌មានក្នុងបន្ទប់ខាងលើ នៅម៉ោងទីបី
ហើយបន្ទាប់មកនៃក្រុងព្រះវិហារ នៅម៉ោងទីបួន នៃថ្ងៃដែលនោះ។
ព្រះយេស៊ូវគ្រូបាទបាននាំម៉ោងទីបី ហើយស្រោចទឹកគ្រប់ម៉ោងទីបួន។
ពាក្យសគ្រូបាទហៅទៅក្រុងសាសនាម៉ោងទីបួន
ប៉ុន្តែក្រុងសាសនាដែលគាត់គ្រូបាទហៅទៅនោះ ក្នុងរឿងរបស់កូនលោស
មិនមែនជាសាសនាភីលីពនោះទេ គឺជាសាសនាជាប់សមុទ្រ ដែលហៅថា
សាសនា ម៉ារីទីម៉ា។

កសោតម៉ារីទីម៉ាជាទីក្រុងឆ្នុនរបស់មុននៃលើសមុទ្រមេឌីទែរ៉ាណេ បុរាណ 30–35 ម៉ាយល៍
ខាងជើងក្រុងកែលអារីសម័យទំនើប (សាងសង់ដោយ ហង្សឌីម៉ាម៉ា
ជាទីក្រុងកំពង់ផ្លូវម៉ោងដ៏អស្ចារ្យមួយ)។
វាបង្ហាញឡើងជាញឹកញាប់នៃក្រុងព្រះគម្ពីរកិច្ចការ (គ្រូបាទរំលឹក 15 ដង)
ហើយជាទីក្រុងដែលមនុស្សភាគច្រើនសំដៅដល់ដោយហៅសាមញ្ញថា «កសោត»
ក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។ ភីលីពអនុវត្តសាមញ្ញដ៏ល្អបំផុតរបស់ទីនោះជាមួយកូនស៊ី
បួននាក់របស់គាត់ដែលថ្ងៃនោះ (កិច្ចការ 8:40; 21:8)។
ប៉ុន្តែគ្រូបាទយ៉ូអង់នាំទីនោះអស់រយៈពេលពីរឆ្នាំ បានឈរនៅមុខអភិបាល ហូរលើច និង
ហូរស្តេច ព្រមទាំងសុភមង្គល អគ្រីប៉ា (កិច្ចការ 23–26)។ អ្វីដែលសំខាន់ជាងនេះទៅទៀត
បុរាណជា ពាក្យសហស្សនាមរបស់កូនលោស មេត្តាម៉ោង នៅទីនេះ—ការប្រព្រឹត្តិការណ៍ដ៏សំខាន់
ខាងលើកងប្រដាប់សាសន៍ដទៃទៀតមកកាន់គ្រឹះសុទ្ធសាសនា (កិច្ចការ 10) នៅឆ្នាំ គ.ស.
34 នៅពេលសប្តាហ៍ដែលព្រះគ្រឹះសុទ្ធបានបញ្ចេញកាត់សេចក្តីសញ្ញាជាមួយមនុស្សជាច្រើន
បានបញ្ចប់។

ហើយគាត់នឹងបញ្ចេញកាត់សេចក្តីសញ្ញាជាមួយមនុស្សជាច្រើនអស់រយៈពេលមួយសប្តាហ៍;
ហើយនៃកណ្តាលសប្តាហ៍ គាត់នឹងផ្សព្វផ្សាយការប្រជុំ និងតម្រូវការបញ្ចប់,
ហើយដោយសារការរីកសាយនៃព័ត៌មានអប់រំខ្ពស់ គាត់នឹងផ្សព្វផ្សាយស្នាដៃដ៏ធំ
រហូតដល់ទីបញ្ចប់; ហើយអ្វីដែលបានកំណត់ទុកនោះ
នឹងត្រូវប្រាកដថាមកលើទីស្នាដៃដ៏ធំ។ ដានីយ៉ែ 9:27

សសោរយ៉ោ ម៉ារីទីម៉ា បានបម្រើជារាជធានីរដ្ឋបាលរបស់អាណាចក្ររ៉ូមនៅស៊ុកយូដា
និងជាមជ្ឈមណ្ឌលដ៏សំខាន់មួយរបស់សាសន៍ដទៃ។ សសោរយ៉ោ ភីលីព

ដើម្បីបង្កើនបទពិសោធន៍ដល់ក្រុមគ្រូបង្រៀនអំពីសេចក្តីពិត។ សូមព្រះអម្ចាស់ជួយបុរាណសត្វរបស់ទ្រង់ឲ្យសម្រេចបាននូវការស្វែងរកសេចក្តីសម្រេច។

ហើយរកសាទ្ធនាកំទំនងយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយទ្រង់
ដើម្បីបិទបញ្ចប់កត្តាមានចំណែកក្នុងក្រុងចុងក្រោយ
នៃពេលវេលាគួរឱ្យមានច្បាប់មក»។ Review and Herald, July 20, 1886.

តាមបច្ចេកទេស រដ្ឋកាលប្រែប្រួលចុងប៉ែនតិកុសុត
គួរតែចាប់ផ្តើមនៃពិធីបុណ្យផលដំបូង ដល់សុបិន្តនាងការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ;
ប៉ុន្តែ បើគ្មានសេចក្តីស្នាក់នៅលើឈើឆ្នាំងទេ
នោះក៏នឹងគ្មានព្រះលោហិតសម្រាប់ព្រះអង្គគ្រោះដល់ហានរស់ឡើងវិញ
យកទៅជាមួយព្រះអង្គ នៅពេលដល់ព្រះអង្គហានរស់ឡើងវិញដរាប
បើគ្មានសេចក្តីស្នាក់នៅរបស់ព្រះអង្គទេ នោះព្រះអង្គ ក្នុងនាមជាន់បឹងនៃជីវិត
ក៏មិនមានសម្រាកនៅចុងនៃពិធីបុណ្យនេះឡើយ
ហើយនឹងបឹងនៃជីវិតគួរតែសម្រាកជាមុន
មុនពេលការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះអង្គនៅពិធីបុណ្យផលដំបូង
ដូច្នេះហើយមានច្បាប់ផ្សេងៗពេលវេលាបង្កើន ដល់នាំទៅដល់ចុង
នៃពិធីបុណ្យចុងប៉ែនតិកុសុត។

នៅពេលព្រះគ្រីស្ទមានយាងមកដើម្បីបិទបញ្ចប់សេចក្តីសង្ស័យអស់រយៈពេលមួយសប្តាហ៍
នោះសប្តាហ៍នោះមានច្បាប់ផ្សេងៗពេលវេលាព្រះអង្គទទួលបុណ្យផ្សេងៗ
ហើយបន្ទាប់មក «នៅកណ្តាលសប្តាហ៍» គឺបីឆ្នាំកន្លះក្រោយមក
ព្រះអង្គគួរឱ្យមានឆ្នាំ មានសម្រាកនៅក្នុងផ្ទះនៅចុងប៉ែនតិកុសុតដល់
មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញជាបុណ្យផលដំបូងនៃការច្នៃស្រូវហេង នៅចុងអាទិត្យ
ដូច្នេះមានច្បាប់ផ្សេងៗរដ្ឋកាលបុណ្យទី៥០ គឺបុណ្យទី៥០ចុង
ដល់បន្តការប្រកួតដល់បុណ្យផលដំបូងនៃស្បែកសាប។ ចាប់ពីឈើឆ្នាំងរហូតដល់ចុងសប្តាហ៍
បីឆ្នាំកន្លះក្រោយមក
រយៈពេលបុរាណនៃនោះមានមកដល់ទីបញ្ចប់របស់វាជាមួយនឹងកូនលោសនៃកែវម៉ារីទីម៉ា
ដល់មានក្រលាយជាអ្នកប្រើចិត្តពីសាសន៍ដទៃដល់បំផុតចូលមកក្នុងពួកជំនុំគ្រីស្ទាន
នៅចុងសប្តាហ៍នោះ ក្នុងឆ្នាំ 34 គ.ស.

សប្តាហ៍ដល់ព្រះគ្រីស្ទយាងមកដើម្បីបិទបញ្ចប់សេចក្តីសង្ស័យ
មានរយៈពេលជាព្រះបន្ទូលទំនាយ ២,៥២០ ចុង ហើយឈើឆ្នាំងស្រី
«នៅកណ្តាលសប្តាហ៍» ដូច្នេះ វាគឺជា ១,២៦០ ចុងបន្ទាប់ពីពិធីបុណ្យផ្សេងៗ និង
១,២៦០ ចុងមុនពេលកូនលោសមានប្រើចិត្តផ្សេងៗ នៅលើឈើឆ្នាំង
ព្រះគ្រីស្ទគួរឱ្យមានឆ្នាំនៃម៉ោងទីបី
ហើយព្រះអង្គមានសោយទិវង្គតនៅម៉ោងទីបួន។
នោះគឺជាការចាប់ផ្តើមនៃរដ្ឋកាលបុណ្យចុងទីហាសិប ហើយនៅទីបញ្ចប់
(ដុបិតព្រះយស្មើតែតែប៉ុណ្ណោះទីបញ្ចប់ដោយការចាប់ផ្តើម)
នៅចុងបុណ្យចុងទីហាសិប
ពេញសម័យនៃសុន្ទរកថាដំបូងរបស់គាត់ពីគម្ពីរយ៉ូអែន នៅម៉ោងទីបី
ក្នុងបន្ទប់ខាងលើ
ជាទីដល់ព្រះគ្រីស្ទមានជួបពួកសិស្សនៅចុងនៃការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះអង្គ។
បន្ទាប់មក ពេញសម័យនៃសុន្ទរកថាដំបូងពីររបស់គាត់អំពីយ៉ូអែន
នៅក្នុងព្រះវិហារ នៅម៉ោងទីបួន។ ជាក្របសំណាក់ ម៉ោងទីបី និងម៉ោងទីបួន
គឺជានិមិត្តសញ្ញាអាល្លឺម៉ង់ និងអូមហេតា នៃការចាប់ផ្តើម

និងការបញ្ចប់នៃដូរកាលបុណ្យយថ្នកថាសិប។

ជាដួលរំលឹក នៅពេលយើងតម្រឹមម៉ោងទីបី និងម៉ោងទីបួននៃព្រឹត្តិការណ៍ទាំងពីរនេះ យើងយំឆ្ងាយៈពេលបុរាណម្ចាស់ម៉ោងជារយៈពេលពុយាករណ៍មួយ ដល់ទាំងពីរផ្ទះសក្តិភាពអំពីការបង្កើតមួយ។ ព្រះគ្រីស្ទទទួលបានពីជីវិតទៅសេចក្តីសុលាប័ ហើយពីសេចក្តីសុលាប័ទៅជីវិតវិញ។ ទ្រង់យាងពីផ្ទះនៃដីទៅស្ថានសួគ៌ ហើយត្រឡប់មកផ្ទះនៃដីវិញ។ ព្រះគ្រីស្ទនៅខាងក្នុងព្រះវិហារ ហើយបន្ទាប់មកនៅខាងក្នុងព្រះវិហារ។ ជាក់ជាមានការតម្រឹមសរុបគ្នាផ្សេងទៀតនៃម៉ោងទីបីដល់ម៉ោងទីបួន ប៉ុន្តែដោយសិន យើងត្រូវពិចារណាអំពីព្រះគ្រីស្ទ កូនលោស និងកសាវិយ៉ាជាប់សមុទ្រ។

ដូចជាការបង្កើតខាងទំនាយដល់គ្រូបង្រៀនកំណត់ដោយបុរាណម្ចាស់ម៉ោងដ៏រំលឹក នៅពេលដែលទេវតាត្រូវបានចាត់ទៅកាន់កូនលោស ដើម្បីបិណ្ឌនៃឧបត្ថម្ភនៃព្រះគ្រីស្ទ នោះគឺនៃម៉ោងទីបួន។

នៅក្នុងកសាវិយ៉ា មានបុរសម្នាក់ឈ្មោះកូនលោស ជានាយរយនៃកងទ័ពដ៏ល្បីល្បាញថា កងទ័ពអីកាលី។ គាត់ជាមនុស្សសក់ខ្មៅលាចព្រះ និងគោរពបូជាព្រះ ជាមួយនឹងគ្រួសារទាំងមូលរបស់គាត់ ជាអ្នកដល់ចិត្តទានយ៉ាងច្រើនដល់បុរាណជន ហើយអធិស្ឋានដល់ព្រះជាតិច្នោះ។ នៅម៉ោងទីបួននៃថ្ងៃនៃ គាត់បានឃើញយ៉ាងច្បាស់ក្នុងនិមិត្តភាពមួយថា ទេវតារបស់ព្រះមកឯគាត់ ហើយនិយាយទៅគាត់ថា «កូនលោស»។ កាលគាត់សម្លឹងមើលទេវតានោះ គាត់ក៏ភ័យខ្លាច ហើយនិយាយថា «ព្រះអម្ចាស់អើយ តើមានអ្វី?» ទេវតានោះមានពាក្យទៅគាត់ថា «សេចក្តីអធិស្ឋាន និងទានរបស់អ្នក បានឡើងទៅនឹងព្រះ ជាសេចក្តីរីករាយហើយ។ ឥឡូវនេះ ចូរផ្សព្វផ្សាយនូវសូត្រនៅក្នុងយុបប៉ា ហើយហៅស៊ីម៉ូនម្នាក់ ដែលមាននាមហៅក្រៅថា ព្រះគ្រីស្ទ»។ កិច្ចការ ១០:១-៥។

ការមកដល់របស់ទេវតា គឺជានិមិត្តភាពនៃស្រាវ និងនៃសញ្ញាសម្គាល់ផ្សេងៗ ហើយទេវតានោះបញ្ជាក់ថា វាជាសញ្ញាសម្គាល់ផ្សេងៗមួយ នៅពេលដែលគាត់មានពាក្យថាៈ «សេចក្តីអធិស្ឋានរបស់អ្នក និងទានរបស់អ្នក បានឡើងទៅនឹងព្រះ ជាសេចក្តីរីករាយ»។ សញ្ញាសម្គាល់ផ្សេងៗនៃការបញ្ចប់សប្តាហ៍ គឺកូនលោសបានចាត់មនុស្សស្រីទៅហៅព្រះគ្រីស្ទនៅម៉ោងទីបួន បន្ទាប់ពីបានតម្រូវអស់រយៈពេលបួនថ្ងៃ ហើយត្រូវបានហៅថា «សេចក្តីរីករាយ» ដល់ជាសញ្ញាសម្គាល់ផ្សេងៗមួយ។ ក្នុងនាមជា «មរយ» កូនលោសជាមេបញ្ជាការលើមនុស្សសម្បជញ្ញវន្ត។

នៅពេលព្រះគ្រីស្ទស្ថិតនៅក្នុងកសាវិយ៉ា ភីលីព ក្នុងម៉ាថាយ ជំពូក ១៦ នោះ មិនមានការយល់ដឹងដល់ម៉ោងណាមួយឡើយ។ កសាវិយ៉ា ភីលីព គឺជាឈ្មោះក្នុងនាមក្នុងពេលនោះយល់ឃើញនូវពួកសិស្សទៅទីនោះ។ ក្នុងបុរេគ្រឹស្តសតវត្សរ៍ទី ១១ ខទី ១៣ ដល់ ១៥ ខាងនេះដែលមានសម្រេចនៅក្នុងសង្គ្រាមប៉ាញម ហើយជានិមិត្តភាពនៃសង្គ្រាមដែលនាំទៅដល់ច្បាប់ថ្មីនៃអាទិភាពនៃសហរដ្ឋអាមេរិក ក្នុងកសាវិយ៉ា ភីលីព ត្រូវបានហៅថា ប៉ាញម។ ព្រះគ្រីស្ទស្ថិតនៅក្នុងខទី ១៣ ដល់ ១៥ នៅពេលដែលគាត់ស្ថិតនៅកសាវិយ៉ា ភីលីព ដល់គឺជាប៉ាញម។

ការកំណត់អត្តសញ្ញាណថា សមរភូមិប៉ានីយ៉ូម គឺជាការបំពេញនៃខ្លួនបំប៉នលំដាប់បុរាណ នៃ
ដានីយ៉ែ ១១ ហើយថា ខ្លាំងនោះ និងបុរាណវិទ្យាសមរភូមិប៉ានីយ៉ូម
កំណត់សម្គាល់អំពីសង្គមមួយដែលនាំទៅដល់ច្បាប់ចុងអាទិត្យនៃសហរដ្ឋអាមេរិក
គឺជាប្រៀបដល់វិធីសាស្ត្រ «បន្ទាត់លើបន្ទាត់»
ត្រូវបានរៀបចំឲ្យដំណើរការយ៉ាងពិតប្រាកដ។ ការប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រនោះ ទាមទារឲ្យ
កសោក ភីលីពី និង ប៉ានីយ៉ូម ត្រូវតែមើលរួមគ្នា
ពីព្រោះកុប្បន្តខាន់បំផុតនៃនាយដល់ទាក់ទងនឹងសេចក្តីពិតនេះ គឺថា
«ពួកហ្វោហ្វូណនីមួយៗ បាននិយាយសម្រាប់សម័យរបស់យើង
ជាងសម័យដែលពួកគេបានរស់នៅ»។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកវិញពួកគេបានបញ្ជាក់
សូចិត្តនៃក្រុមហ្វោហ្វូណនីមួយៗ ដូច្នេះ
មិនគួរតែពួកគេទាំងអស់សម្គាល់ដល់គ្នាចុងក្រោយប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែពួកគេទាំងអស់សម្រាប់គ្នាផងដែរ។

ដោយហេតុផលនេះ ប៊ី និងកាលណា Panium
ត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុងព្រះបន្ទូលនាយរបស់ព្រះថាជា Panium
ហើយបន្ទាប់មកថាជា Caesarea Philippi នោះ ទាំងពីរត្រូវតែអនុវត្តក្នុងគ្នាចុងក្រោយ
ហើយត្រូវតែស្របគ្នាជាមួយគ្នា ដូចជាជាទីក្រុងតម្លៃ។

សរុបទៅនឹងតក្កវិជ្ជានេះ ទោះបីខុសគ្នាបន្តិចក្តី ក៏មានកសោក ភីលីពី និងកសោក
ម៉ារីទីម៉ា។ ពាក្យសន្យានៅកសោក ភីលីពីជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ
ប៉ុន្តែតែត្រូវបានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាឯកឲ្យទៅកសោក ម៉ារីទីម៉ា។ ទោះជាយ៉ាងណា
នៅកសោកទាំងពីរនោះ ពាក្យសន្យាគឺជាសង្គមមួយនៃមនុស្សម្នាក់ៗ
អ្វីដែលអស្ចារ្យអំពីបន្ទាត់នេះ គឺថា នៅម៉ោងទីបួន
កំណើតត្រូវបានទៅតាមកស្រីខ្មុចខ្មុច
ហើយត្រូវបានបង្កគាប់ឲ្យចាត់តាំងទៅហៅពាក្យស្រី។
ពាក្យសន្យានៅកសោកគឺជានិមិត្តសញ្ញាព្យាករណ៍
ប៉ុន្តែកសោកទាំងពីរនោះខុសគ្នាយ៉ាងច្បាស់។ មួយគឺកសោកនៅជាប់សមុទ្រ
ហើយមួយទៀតគឺកសោកនៅលើដី។
កសោកនៅជាប់សមុទ្រមានទំនាក់ទំនងនឹងសាសន៍ដទៃ
ហើយកំណើតគឺជាអ្នកប្រើប្រាស់វិធីសាសន៍ដទៃបងបងអស់
យ៉ាងពិតប្រាកដនៅចុងបញ្ចប់នៃបុគ្គលិកសម័យនៃមនុស្សម្នាក់ៗ ក្នុងឆ្នាំ 34 គ.ស។
កសោកនៅជាប់សមុទ្រគឺម៉ោងទីបួន
ហើយសរុបគ្នានឹងពាក្យសន្យានៅក្នុងព្រះវិហារនៅថ្ងៃបុណ្យទីហាសិប
និងការសោយព្រះជន្មរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅម៉ោងទីបួន។

កសោកនៅលើដី គឺកសោកភីលីពី គឺម៉ោងទីបី។
គ្មានជម្រើសផ្សេងទៀតសម្រាប់ជម្រើសវិស័យ។ កសោកភីលីពីនៅដើម គឺម៉ោងទីបី
ហើយកសោកម៉ារីទីម៉ានៅចុង គឺម៉ោងទីបួន។ ភីលីពីជាអាណាធិបតីពេលបុរាណម៉ោង
ហើយម៉ារីទីម៉ាជាអ្នកប្រកាស អ្នកប្រកាសនៅម៉ោងទីបួន
គឺជាការសោយទិវង្គតរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅកណ្តាលសប្តាហ៍នៃសេចក្តីសញ្ញា
ហើយពាក្យសន្យានៅក្នុងព្រះវិហារនៅថ្ងៃបុណ្យទីហាសិប ក៏ជាម៉ោងទីបួនផងដែរ។
កំណើត ដល់ហៅឲ្យពាក្យសម្តី សរុបគ្នានឹងការសោយទិវង្គតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ដល់ជានិមិត្តរូបនៃច្បាប់ចុងអាទិត្យ

ហើយក៏សរុបគុណនឹងពាក្យសន្តោកក្នុងព្រះវិហារនោះចុងប្រែឈ្មោះហិមាលីប
ដល់មុតងទៀតជានិមិត្តរូបនៃច្បាប់ចុងអាទិត្យ។ កូណាលោស
ក្នុងនាមជាអ្នកប្រើចិត្តជឿសាសន៍ដទៃបង
តំណាងឲ្យកម្មករម៉ោងទីដប់មួយដំបូងនៃពេលច្បាប់ចុងអាទិត្យ។

ម៉ោងទីបីដល់ព្រះគ្រីស្ទរូបមានឆ្នាំង
ហើយម៉ោងទីបីដល់ពាក្យសន្តោកក្នុងបន្ទប់ខាងលើ ត្រូវតែ
ហើយអាចតែតំណាងឲ្យកសិករភីលីពប៉ូណូណោះ។
បន្ទប់ខាងលើដល់ពាក្យសូចិត្តនៃក្នុងចុងប្រែឈ្មោះទី៥០
គឺជាបន្ទប់ខាងលើដល់នោះឯង
ដល់ព្រះគ្រីស្ទមានលក្ខណៈបង្ហាញបន្ទាប់ពីការរស់ឡើងវិញ ការយាងឡើងស្ថានសួគ៌
និងការយាងចុះរបស់ព្រះអង្គ។ ព្រះគ្រីស្ទមានយាងមកកាន់បន្ទប់ខាងលើ
ហើយបន្ទាប់មក ហិមាលីបចុងក្រែងយាងមក គឺនៅចុងប្រែឈ្មោះទី៥០
ពាក្យសន្តោកបុរាណសាសនាសៀវភៅយ៉ូអែល នៃក្នុងបន្ទប់ខាងលើដល់នោះ។

សេសោ ភីលីព គឺជាម៉ោងទីបី ដល់សរុបនៃការឆ្លាក់
និងបន្ទប់ខាងលើនៅចុងប្រែឈ្មោះទី៥០។ ការឆ្លាក់គឺជានិមិត្តរូបសញ្ញានៃការបកែឧត្តក្រៃ
ហើយបន្ទប់ខាងលើជានិមិត្តរូបសញ្ញានៃកកាព។ នេះកំណត់សេសោ
ភីលីពថាជាចំណុចមុនគេបំផុតនៃច្បាប់ចុងអាទិត្យ
ដល់ច្បាប់មួយត្រូវបានបំបែកឧត្តក្រៃ ហើយច្បាប់មួយទៀតត្រូវបានប្រមូលផ្តុំ។
នៅពេលបុរាណសាសនាសៀវភៅយ៉ូអែលចាប់ផ្តើមត្រូវបានផ្ទេរពីមុតងទៀត
សូត្រិព្រះហស្តចារិយ៍ឯង
និងសូត្រិព្រះហស្តចារិយ៍មានបុរាណសាសនាបំបែកចេញពីគុណជារៀងរហូត
ហើយពួកគេនឹងត្រូវបានបំបែកដោយសារឈ្មោះឆ្លាក់
ដល់តំណាងឲ្យការខិតខំកម្រិតដល់នៃច្បាប់ចុងអាទិត្យ។ គឺនៅសេសោ ភីលីព
ដល់ព្រះគ្រីស្ទមានចាប់ផ្តើមបង្កើនអំពីច្បាប់ចុងអាទិត្យដល់កំពុងខិតខំកម្រិតដល់។
នៅពេលដល់ទ្រង់មានជ័យជំនះ ពាក្យសន្តោកបុរាណសាសនាសៀវភៅយ៉ូអែល ដូចនេះ ក្នុងខ័ណ្ឌ
ពាក្យសន្តោកឲ្យទាំងអស់ក្នុងបន្ទប់ខាងលើគ្មាន
និងអ្នកដល់ត្រូវបានបំបែកឧត្តក្រៃដោយសារឈ្មោះឆ្លាក់ ដល់ជាច្បាប់ចុងអាទិត្យ។

ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នាថា ខ្ញុំជានរណា?

ស៊ីម៉ូន ពាក្យសន្តោកឆ្លើយថា៖ «ព្រះអង្គគឺជាព្រះគ្រីស្ទ
ជាព្រះរាជបុត្រនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់»។

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឆ្លើយតប ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់គាត់ថា៖ «ស៊ីម៉ូន កូនហាវយ៉ូណា
អើយ អ្នកមានព្រះពរហើយ
ដូចមិនមែនសាច់ឈាមមានប្រសិទ្ធភាពដ៏ល្អនៃការនេះដល់អ្នកទេ គឺជាព្រះរូបិតារបស់ខ្ញុំ
ដល់គង់នៅស្ថានសួគ៌។ ហើយខ្ញុំក៏ប្រាប់អ្នកដទៃថា អ្នកជាពាក្យស
ហើយលើចម្រើននេះ ខ្ញុំនឹងស្ថាបនាក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំ
ហើយទ្រព្យនៃកន្លែងមិនអាចឈ្លានលើក្រុមជំនុំនោះបានឡើយ។
ខ្ញុំនឹងប្រគល់កូនសោននៃគរស្ថានសួគ៌ដល់អ្នក
ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដល់អ្នកចង់នៅលើផែនដី
នោះនឹងត្រូវបានចង់នៅស្ថានសួគ៌ដល់
ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដល់អ្នកស្រឡាញ់នៅលើផែនដី

នោះនឹងត្រូវបានស្រាយនៅសុចានស្អាតដៃ»។

បន្ទាប់មក ទ្រង់បានបង្ហាត់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់យ៉ាងតឹងរឹង កុំឱ្យប្រាប់អ្នកណាម្នាក់ថា ទ្រង់ជាព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ។ ចាប់តាំងពីពេលនោះមក ព្រះយេស៊ូវបានចាប់ផ្តើមបង្ហាញដល់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ថា ទ្រង់ត្រូវទៅក្នុងយេរូសាឡឹម ហើយរងទុក្ខខ្លាំងណាស់នៅទីពឹងពួកចាស់ទុំ ពួកមហាបូជាចារុយ និងពួកអាចារុយ ហើយត្រូវគេសម្លាប់ ហើយនៅថ្ងៃទីបី ត្រូវបានប្រោសឱ្យរស់ឡើងវិញ។

នោះពាក្យស្រាវជ្រាវនាំព្រះអង្គទៅដោយឡែក ហើយចាប់ផ្តើមទូលបន្ទូលនោះព្រះអង្គថា «សូមកុំឱ្យការនេះកើតមានដល់ទ្រង់ឡើយ ព្រះអម្ចាស់អើយ; ការនេះនឹងមិនកើតដល់ទ្រង់ទេ»។

ប៉ុន្តែព្រះអង្គបានបដិសេធការនេះ ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពាក្យស្រាវជ្រាវថា «អើយ សាតាំង ចូរចេញទៅខាងក្រៅឱ្យឆ្ងាយ! អ្នកជាម្ចាស់ដ៏ព្រៃដល់ខ្ញុំ ដូច្នេះអ្នកមិនគិតគូរអំពីកិច្ចការទាំងឡាយរបស់ព្រះទេ គឺគិតតែអំពីកិច្ចការរបស់មនុស្សប៉ុណ្ណោះ»។ ម៉ាថាយ ១៦:១៥-២៣។

ការឆ្លងកាត់នៃម៉ោងទីបី និងសាររបស់ពាក្យស្រាវជ្រាវបន្ទាប់ខាងលើ សរុបគ្នានឹងការផ្តល់បុគ្គលិកតាមទំនាយនៃពួកជំនុំដល់កំពុងតស៊ូ ដល់ត្រូវបានកំណត់ថាជាពួកជំនុំដល់មានទាំងស្រូវសាលី និងស្រូវសាលី ឱ្យទៅជាពួកជំនុំដល់មានជ័យជម្នះ។ ពួកជំនុំដល់មានជ័យជម្នះ គឺជាភស្តុតាងដល់ប្លង់នៃស្រូវសាលីនៃថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ដល់ជាច្បាប់ចុងអែរទីតុយ។ នៅពេលស្រូវសាលីអាក្រក់ និងស្រូវសាលីឈានដល់ភាពពេញវ័យ ទេវតាទាំងឡាយក៏មិនស្រស់ទាំងពីរក្រុមនេះចេញពីគ្នា។ គឺជាក្នុងរៀងដល់បានចាប់ផ្តើមផ្តល់ស្រូវសាលី ៩/១១ ដល់បណ្តាលឱ្យស្រូវសាលី និងស្រូវសាលីឈានទៅដល់ការបង្កកើតផល។

រយៈពេលបុរាណម៉ោងតំណាងឱ្យបុរាណសាស្ត្រនៃកិច្ចប្រជុំជុំ Exeter រហូតដល់ថ្ងៃទី 22 ខែកុលា ឆ្នាំ 1844 គឺជាការចូលដោយជ័យជម្នះរបស់ព្រះគ្រីស្ទទៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម និងការចូលរបស់ស្រូវសាលីទៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹមជាមួយនឹងហិប។ ម៉ោងទីបួនក៏ជាពេលវេលានៃពេញបូជាពេលល្ងាចផងដែរ គឺបុរាណម៉ោង 3 រសៀល។

ឥឡូវនេះ នេះហើយជាប់ដល់អ្នកត្រូវថ្វាយលើអាសនា៖ កូនចៀមពីរដល់មានអាយុម្ភូយឆ្នាំ ត្រូវថ្វាយរាល់ថ្ងៃដោយនិច្ច។ កូនចៀមម្ភូយ អ្នកត្រូវថ្វាយនៅពេលព្រឹក; ហើយកូនចៀមម្ភូយទៀត អ្នកត្រូវថ្វាយនៅពេលល្ងាច។ និក្ខមន៍ 29:38, 39។

ពាក្យដល់ត្រូវបានបកប្រែថា «សូមប្រឹក្សា» ពេលខ្លះត្រូវបានបង្ហាញថា «រវាងពេលល្ងាចទាំងពីរ»។ «រវាងពេលល្ងាចទាំងពីរ» សំដៅទៅលើរយៈពេលបុរាណម៉ោង រវាងម៉ោងទីបី និងម៉ោងទីបួន។ សប្តាហ៍នៃសែចក្រដាសពេញរបស់ព្រះគ្រីស្ទតំណាងឱ្យ រយៈពេលបុរាណម៉ោងនៃលើឆ្នាំ ដល់កុលាយដាអាល់ហ្វាននៃរយៈពេលបុរាណម៉ោងនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០។ សាក្សីពីរនាក់នៅក្នុងសប្តាហ៍នៃសែចក្រដាសពេញ ដល់កំណត់អត្តសញ្ញាណរយៈពេលបុរាណម៉ោងមួយ ដល់ត្រូវបានគេដាច់ដោយផ្ទាល់

មិនគ្រឿងជាមួយនឹងទំនាយនៃបុគ្គលដែលបំបែកបំបែកនោះទេ
ប៉ុន្តែថ្ងៃម្ខាងជាមួយនឹងនិមិត្តសញ្ញានៃដូនតាបុណ្យទី៥០៨ដងដង។ រួចមក
នោះចុងបញ្ចប់នៃបុគ្គលទំនាយដងនោះ ពេញសត្វរូបមានហៅទៅកាន់កសោរ
នោះម៉ោងទីបួន។ ការពិតដដែលថា
មានម៉ោងទីបួនចំនួនបីនៅក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធទំនាយដូចគ្នានៃបុគ្គលដែលបំបែក
ដងក្នុងនោះពីរដាច់បញ្ចប់អូមហេតុនេះពេញសត្វរូបម៉ោង
ដងក៏ដោយពេញរាងតង់រាយព្រឹក និងតង់រាយល្ងាចផងដែរ
នោះទាមទារដោយភាពចាំបាច់ខាងទំនាយថា គួរតែមានម៉ោងទីបីមួយ
ជាអាល់ហ្វាននៃពេលមួយ ដដែលបញ្ចប់នោះម៉ោងទីបួនរបស់កូណាលេស។

សេវាពីរ កន្លង ដដែលទាំងពីរមានពេញសត្វរូបអង្គគល់ខាង
បង្កហេតុអត្ថសញ្ញាណសេវាក៏លឺថាជាម៉ោងទីបី។ រយៈពេលបុរាណម៉ោងនោះ
ចាប់ផ្តើម និងបញ្ចប់ដោយសេវា
ពីព្រោះទីបញ្ចប់គួរមានបង្កហេតុតាមរយៈទីចាប់ផ្តើម។

ក្នុងច្បាប់បុណ្យយល់ឃើញស្រដៀងគ្នាបំផុតនៃពេលល្ងាច
គឺជាម៉ោងទីបួន—ពេលដែលព្រះគ្រីស្ទទទួលសោយទិវង្គត។

ហើយអ្នករាល់គ្នាគួររក្សាទុករហូតដល់ថ្ងៃទីដប់បួននៃដងនោះ;
ហើយសហគមន៍ទាំងមូលនៃក្រុមជំនុំអីស្រាអែលគួរសម្លាប់វានៅពេលល្ងាច។ និក្ខមន៍
12:6.

ម៉ោងនៃការអធិស្ឋានក៏ជាម៉ោងទីបួនផងដែរ
ព្រោះវាជាពេលនៃយេស៊ូប្រជាពលល្ងាច។

សូមឱ្យសច្ចក្នុងអធិស្ឋានរបស់ទូលបង្គំបានកម្រិតនៃចំពោះព្រះអង្គដូចជាគួរឱ្យ
ងក្រអូប ហើយការលើកដៃរបស់ទូលបង្គំដូចជាយេស៊ូប្រជាពលល្ងាច។
ទំនុកតម្កកលើ 141:2។

សូមតាមការដដែលយេស៊ូប្រជាពលល្ងាចជាម៉ោងអធិស្ឋាន
អស្ចារ្យកំពុងអធិស្ឋាននៅពេលយេស៊ូប្រជាពលល្ងាច ដូច្នេះ
គាត់កំពុងអធិស្ឋាននោះម៉ោងទី៩ គឺនៅពេលដែលពេញសត្វរូបស្ថិតនៅក្នុងព្រះវិហារ
ពេលដែលព្រះគ្រីស្ទមានសោយទិវង្គត
និងពេលដែលកូនលោកគួរមានបុរាណប្រាប់ឱ្យចាត់ទៅហៅពេញសត្វ។

ហើយនៅពេលថ្ងៃយេស៊ូប្រជាពលល្ងាច
ខ្ញុំក៏គួររំលឹកឡើងពីសច្ចក្នុងខ្ញុំខ្សោយរបស់ខ្ញុំ ហើយដោយមានហេតុអារ
និងអារក្សរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំក៏លុតជង្គង់ចុះ
ហើយលាតដៃរបស់ខ្ញុំទៅកាន់ព្រះយេស៊ូជាព្រះនៃខ្ញុំ។ អស្ចារ្យ 9:5។

នៅក្នុងការអធិស្ឋានរបស់គាត់ អស្ចារ្យ កំពុងប្រើចិត្ត បន្ទាប់ពីបានយល់ថា
ពួកអ្នកដដែលបានចេញពីហាប៊ីឡូនមក ដើម្បីបិទបិទព្រះវិហារ និងក្នុងយេស៊ូឡើងវិញ
បានភ្ជាប់ខ្លួនជាមួយភរិយាសាសន៍នៃទេវតា។

ឥឡូវនេះ កាលណាអស្ចារ្យអធិស្ឋាន ហើយមានសារភាពទោស ដោយយំ
និងក្បាបខ្លួនចុះនោះមុខព្រះវិហារនៃព្រះ
នោះមានបណ្តាជនជាច្រើនយ៉ាងខ្លាំងពីក្នុងអីស្រាអែល ទាំងបុរស ទាំងស្រី

និងទាំងកូនៗ មានបុរមូលមកឯលោក ដុបិតបុរជាជនមានយំយ៉ាងខ្ពស់។
ហើយសកោនា កូនរបស់យើងអំលែ មុនាក់កូនកូនចៅរបស់អឡោម
មានឆ្ងល់យំនិយាយទៅកាន់អសេវាថា
យើងខ្ញុំមានបុរព្រឹត្តកុបត់ចំពោះព្រះនយោយើងខ្ញុំ
ហើយមានយកសុភ័របទសេពីបុរជាជននៃស្រុកនេះមកផ្សំជាបុរពនុធ តែឡាននេះ
នោះមានសច្ចក្នុងសង្គមសម្រាប់អីស្រុកអំលែ កូនកូននេះ។ ដូចនេះ ឥឡូវនេះ
ចូរឲ្យយើងរាល់គ្នាផ្សំយើងច្បាស់ជាមួយព្រះនយោយើងខ្ញុំ
ដើម្បីបំណុលបុរពនុធទាំងអស់ និងកូនដល់កំណើតពីពួកនាងចង្វេទៅ
តាមសច្ចក្នុងពិគ្រោះរបស់លោកមុចាស់ខ្ញុំ
និងរបស់អស់អ្នកដល់ព្រាបញ្ជីចំពោះព្រះបញ្ញត្តក្នុងព្រះរបស់យើងខ្ញុំ
ហើយចូរឲ្យផ្សំយើងការនេះតាមភូមិភូមិនិយម។ ចូរកុំរោកឡើង
ដុបិតការនេះជាបន្ទុករបស់លោក ហើយយើងខ្ញុំក៏នឹងនាំជាមួយលោកដល់
ចូរមានចិត្តកុលាហាន ហើយផ្សំយើង។

បន្ទាប់មក អសេវាមានកុំរោកឡើង ហើយឲ្យពួកសង្គមជាមេ ពួកលើ
និងអីស្រុកអំលែទាំងមូលស្របថា ពួកគេនឹងបុរព្រឹត្តតាមពាក្យនេះ។
ហើយពួកគេក៏មានស្របថា។ បន្ទាប់មក អសេវាមានកុំរោកចង្វេពីមុខព្រះវិហារនៃព្រះ
ហើយចូលទៅក្នុងបន្ទប់របស់យ៉ូហានាន កូនបុរសរបស់អលេយាស៊ីប។
កាលគាត់ទៅដល់ទីនោះ គាត់មិនមានបរិក្ខេបនឹងប្អូន ឬជីកទឹកឡើយ ព្រោះគាត់កាន់
ទុកខ្លួនដោយសារការរំលងរបស់ពួកអ្នកដល់មានគូរឡប់មកពីការជាឈ្មួញយើង។
ហើយគេមានបុរកាសទូទាំងយូដា
និងក្នុងយូដាឡើយដល់កូនចៅទាំងអស់នៃពួកដល់មានគូរឡប់មកពីការជាឈ្មួញយើង ថា
ពួកគេរូបបុរមូលផ្គុំគ្នានៅក្នុងយូដាឡើយ។ ហើយថា
អ្នកណាក៏ដោយដល់មិនមកក្នុងរយៈពេលបីថ្ងៃនៃ តាមការសម្រេចរបស់ពួកមេដឹកនាំ
និងពួកចាស់ទុំ ទុរព្រយសម្បកុតិទាំងអស់របស់គាត់នឹងគូររឹបអូស ហើយខ្ពស់គាត់ផ្ទាល់
នឹងគូរផ្សំដាច់ចង្វេពីក្រុមជំនុំនៃពួកដល់មានគូរឡប់មកពីការជាឈ្មួញយើង។ បន្ទាប់មក
បុរសទាំងអស់នយោយើង
និងបន្ថែមមិនក៏មានបុរមូលផ្គុំគ្នាមកក្នុងយូដាឡើយក្នុងរយៈពេលបីថ្ងៃនៃ
នោះជាខែទីបួន នៅថ្ងៃទីមុខនៃខែ
ហើយបុរជាជនទាំងអស់អង្គុយនៅទីផ្សារនៃព្រះវិហារនៃព្រះ
ដោយព្រាបញ្ជីព្រះរឿងនេះ និងព្រះភ័យរៀងដ៏ខ្ពស់។ អសេវា 10:1-9។

កិច្ចសញ្ញារបស់មួយសន្លឹកស្រីបបួនពាន់ នោះ គួរមានតំណាងថា
ជាការញែកចង្វេពីពួកអ្នកដល់មានយកបុរពនុធបរទេស។
នេះគឺជាការញែកចង្វេរវាងព្រះហឫទ័យមានបុរាណ និងព្រះហឫទ័យវិភិតបុរាណ
ហើយវាក៏ត្រូវនាំយើងទៅម៉ោងទីបួន ដល់ជាការសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ពេញសន្តិភាពក្នុងព្រះវិហារនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០
និងពេញសន្តិភាពមានហៅទៅក្នុងកសេវិយ៉ាតាមមាត់សមុទ្រ។ ការញែកចង្វេរបស់អសេវា
ក៏ជាការបន្តសុទ្ធពួកលើ ដោយអ្នកនាំសារនៃកិច្ចសញ្ញា ក្នុងម៉ាឡាគី
ជំពូកទីបីផងដែរ។ ការបន្តសុទ្ធនៅក្នុងម៉ាឡាគី
បង្ហាញជារូបភាពអំពីការសម្រេចព្រះវិហារទាំងពីរលើករបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

«ក្នុងការសម្រេចព្រះវិហារឲ្យផុតពីអ្នកទិញនិងអ្នកលក់របស់លោកិយ ព្រះយេស៊ូវ
នាបុរកាសពីបលេកកម្មរបស់ទ្រង់ក្នុងការសម្រេចចិត្តឲ្យរួចពីភាពកខ្វក់នៃអំពើបាប—
ពីបំណងបុរាណខាងលោកិយ គណៈអាត្មាមាននិយម ទម្រង់អាក្រក់

ដល់បំផុតព្រលឹង។ ម៉ាទ្រាតី 3:1-3 បានដកស្រង់»។ The Desire of Ages, 161.

អសេវ៉ា និងអស់អ្នកដទៃចូលក្នុងសច្ចក្រឹត្យសញ្ញា គួរមានបុរាណប័ណ្ណ «ក្រណែនឡើង» ហើយយូរស្រេកគួរមានបុរាណប័ណ្ណក្រណែនឡើងដ៏ បន្ទាប់ពីពួកប្រហែលទាំងអស់មានស្ថាប័នអស់ក្នុងអំឡុងពេលសាមសិបប្រាំបីឆ្នាំ។ វាចំណាយពេលពីរឆ្នាំសម្រាប់អ្នកអាល្លឺម៉ង់ក្នុងការបរាជ័យក្នុងដំណើរសាកល្បងដប់ប្រការ ហើយសាមសិបប្រាំបីឆ្នាំក្រោយមក ពួកប្រហែលទាំងអស់ក៏មានស្ថាប័នអស់ ហើយព្រះទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់ពួកគេឲ្យក្រណែនឡើង។

ឥឡូវនេះ ចូរអ្នកទាំងឡាយក្រណែនឡើង ហើយឆ្ងល់កាត់ស្ទើរដល់សេចក្តីសង្ឃឹមនេះជាពាក្យដ៏ល្អបំផុតនិយាយ។ ដូច្នេះ យើងក៏មានឆ្ងល់កាត់ស្ទើរដល់សេចក្តីសង្ឃឹមនេះហើយរយៈពេលដ៏យូរមានដើមកំណើតសេ-ហ្វរេនអា រហូតដល់មានឆ្ងល់កាត់ស្ទើរដល់សេចក្តីសង្ឃឹមនេះ គឺសាមសិបប្រាំបីឆ្នាំ ទាល់តែដំណើរមនុស្សចម្បាំងទាំងមូលគួរមានបំផុតព្រលឹងអស់ពីកណ្តាលពួកជំនុំ ដូចជាព្រះអម្ចាស់មានសុបថន្តនឹងពួកគេ។ ច្បាប់ទី១៣, ១៤។

នៅក្នុងយូហាន ជំពូក ៥ ព្រះយេស៊ូវមានប្រសាសន៍សូមពិការមុនាក់ ដល់មានសុចិត្តក្នុងសភាពនោះអស់រយៈពេលសាមសិបប្រាំបីឆ្នាំ ហើយកាលព្រះអង្គប្រសាសន៍ថាឲ្យជាហើយ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលប្រាប់គាត់ថា «ចូរក្រណែនឡើង»។

ដូច្នេះ នៅក្នុងរដូវកាលមួយ ទេវតាមួយអង្គបានចុះមកក្នុងស្រុក ហើយកម្មវិធីទឹកឲ្យដល់ប្រជុំជន; អ្នកណាក៏ដោយដល់ចូលទៅមុនគេ បន្ទាប់ពីទឹកគួរមានកម្មវិធី នោះមានជាសះស្បើយពីដំណើរដ៏អ៊ុកដ៏ល្អដល់ខ្លួនមាន។ ហើយមានប្រសាសន៍នោះទ្រង់នោះ ដល់មានដំណើរអស់រយៈពេលសាមសិបប្រាំបីឆ្នាំមកហើយ។ កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់ទតឃើញគាត់ដក់នៅទីនោះ ហើយផ្សាបថា គាត់នៅក្នុងសភាពនោះជាយូរមកហើយ ទ្រង់មានបន្ទូលទៅគាត់ថា «តើអ្នកចង់មានជាសះស្បើយទេ?»

ប្រសាសន៍នោះឆ្ងល់យូរទៅទ្រង់ថា «លោកម្ចាស់ ខ្ញុំគ្មាននរណាម្នាក់ទេ ដល់នៅពេលទឹកលកឡើង នឹងដាក់ខ្ញុំចុះទៅក្នុងស្រុក; ប៉ុន្តែ ខណៈដល់ខ្ញុំកំពុងទៅ នោះមានអ្នកផ្សេងចុះមុនខ្ញុំទៅហើយ»។

ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «ចូរក្រណែនឡើង លើកគ្រឿងរបស់អ្នក ហើយដើរទៅ»។ ទន្ទឹមនឹងនោះ ប្រសាសន៍នោះក៏មានជាសះស្បើយ ហើយលើកគ្រឿងរបស់ខ្លួន ហើយដើរទៅ។ ចុងនៃនោះឯងជាចុងសែប្រាំបី។ យូហាន 5:4-9។

នៅក្នុងគំនូរសែច្ចក្រឹត្យសញ្ញារបស់មួយរយសិបបួនពាន់របស់អសេវ៉ា ប្រជាជនគួរ «ក្រណែនឡើង»។ នៅឆ្នាំ 1838 Josiah Litch ជាអ្នកអធិប្បាយ Millerite ដល់ចេតុល្យមុនាក់ បានទាយទុកជាមុនអំពីទិវបញ្ចប់នៃអធិបតេយ្យភាពអូតូម៉ង់នៅឡើយឆ្នាំ 1840 ហើយសាររបស់ Millerite បានក្រណែនឡើង ប៉ុន្តែគួរមានប្រទានអំណាចដោយការបំពេញយ៉ាងត្រឹមត្រូវនៅចុងទី 11 ខែសីហា ឆ្នាំ

1840។ ការលើកឡើងនៃពួកជំនុំដែលមានជ័យជម្នះ រួមបញ្ចូលទាំងការទាយទុកជាមុនមួយ
ដែលបណ្តាលឱ្យបុរាណជាជនរបស់ព្រះករុណាក្រុងឡើង
នូវពេលវេលាសមស្របសម្រាប់ការបង្កើតឡើង។
ក្នុងការបង្កើតខ្លួនរបស់អង្គការព្រះគ្រីស្ទសាសនា
យើងយើងការបន្តសុទ្ធតាមរូបសម្បត្តិ
ហើយយើងការសម្របសម្រួលវិហារពីរលើករបស់ព្រះគ្រីស្ទផងដែរ
ហើយបន្ទាប់មកនឹងមួយៗបង្កើតការបង្កើតស្រដៀងគ្នាពីសម្លេងអាគុណ
គឺជាការដែលគ្រូបង្ហាញសម្រេច នូវពេលវេលាគ្រីស្ទដកយកអំពីហាបចេញពីចិត្តរបស់មួយរយ
សិស្សបួនពាន់រៀងរាល់ៗ ម៉ោងទីបួនរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
និងម៉ោងទីបួនទាំងពីររបស់ព្រះគ្រីស្ទ
រួមជាមួយនឹងការអធិស្ឋានរបស់អង្គការសម្រាប់ការបន្តសុទ្ធ
សុបិន្តនឹងចាប់ផ្តើមហែនិក្ខយ
នូវពេលវេលារៀងរាល់ចុងក្រោយនឹងគ្រូបង្ហាញចាក់បង្កើតដោយឥតកំណត់។
នូវក្នុងដានីយ៍លើជំពូក 9 ដានីយ៍លើទទួលបានចម្លើយចំពោះសេចក្តីទូលអង្គរបស់គាត់
នូវពេលវេលាប្រជាពលល្អដាច់ ដែលជាម៉ោងទីបួន។

ហេតុ ខណៈដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយក្នុងការអធិស្ឋាន នោះបុរសឈ្មោះកាព្រីយលែ
ដែលខ្ញុំបានឃើញក្នុងនិមិត្តភាពនៃដំបូង គ្រូបង្ហាញជាឱ្យហោះមកយ៉ាងរហ័ស
បានមកប៉ះខ្ញុំនៅបុរសលែពេលវេលាដ៏រស់រវើកដាច់។ ដានីយ៍លើ ៩:២១។

យើងគ្រូបង្ហាញដូចដំណឹងថា
និមិត្តភាពដែលបានប្រទានដល់ដានីយ៍លើនូវក្របខ័ណ្ឌទទួលបាននូវសិល្បៈ
ឥឡូវនេះកំពុងស្ថិតក្នុងដំណើរការនៃការសម្រេចបំពេញ ហើយថា យើងគ្រូបង្ហាញពីការណាត់
លះទស្សនៈទាំងឡាយនូវពេលវេលាបន្តទទួលបាននូវគ្រូបង្ហាញប្រទាន។

«ពន្លឺនៃដានីយ៍លើបានទទួលពីព្រះ
គ្រូបង្ហាញប្រទានជាពិសេសសម្រាប់ចុងចុងក្រោយទាំងនេះ។
និមិត្តភាពដែលគាត់បានឃើញនូវមាត់ទទួលបាននូវឡាយ និងទទួលបានហើយក្នុង
ជាទទួលបាននូវសិល្បៈ ឥឡូវនេះកំពុងស្ថិតក្នុងដំណើរការនៃការសម្រេច
ហើយព្រឹត្តិការណ៍ទាំងអស់ដែលបានទាយទុកជាមុន
នឹងកើតឡើងក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។»

«ចូរពិចារណាអំពីស្ថានភាពនៃដានីយ៍លើ
នូវពេលវេលាបន្តទទួលបាននូវដានីយ៍លើគ្រូបង្ហាញប្រទានមក»។ Testimonies to
Ministers, 113.

ពន្លឺនៃនិមិត្តភាពទាំងឡាយដែលទាក់ទងនឹងទទួលបាន Hiddekel និង Ulai
តំណាងឱ្យបុរាណដ៏ពួកចុងក្រោយនៃជំពូកទីដប់មួយនៃសៀវភៅដានីយ៍លើ។
នូវក្នុងជំពូកទីបួន ដែលគ្រូបង្ហាញតំណាងដោយទទួលបាន Ulai
ដានីយ៍លើគ្រូបង្ហាញប្រទានពន្លឺនៃជំពូកទីបួនពីរ ទីបួនបី និងទីបួនបួន។
នូវក្នុងជំពូកទីដប់ ដែលគ្រូបង្ហាញតំណាងដោយទទួលបាន Hiddekel
ដានីយ៍លើគ្រូបង្ហាញប្រទានពន្លឺនៃជំពូកទីដប់ ទីដប់មួយ និងទីដប់ពីរ។ ព័ត៌មានទំនាយគ្រូបង្ហាញ
តំណាងដោយទាំងព្រឹត្តិការណ៍ទំនាយដែលគ្រូបង្ហាញតំណាងនូវក្នុងជំពូកទាំងនោះផង
ប៉ុន្តែក៏ដោយដានីយ៍លើផងដែរ
ព្រោះយើងគ្រូបង្ហាញពីការណាត់លះរបស់ជាតិសាសន៍យូដា

នៃពេលវេលានៃទំនាយទាំងនោះគួរឱ្យមានប្រទាន។

យើងគួរយកការពិចារណាទាំងនោះមកអនុវត្តចំពោះគ្នាចុងក្រោយ
ហើយផ្សព្វផ្សាយនឹងសក្ខីភាពរបស់ហោរាផ្សេងទៀត។ នេះមានន័យថា
ដូចជាពាក្យសូចិត្តនៃកសេរីយ៉ាភីលីព និងក៏នៃកសេរីយ៉ាម៉ារីទីម៉ាផងដែរ
ដានីយ៉ែត្រូវបានការពារដោយសក្ខីភាពសុខទុក្ខនៃម៉ោងទីបួនក្នុងជំពូកទី៩
ហើយគាត់គួរឱ្យមានសក្ខីភាពសុខទុក្ខនៃម៉ោងទីមុកតើរក្នុងជំពូកទី១០។ ពន្លឺនៃអ្វីឡាយ
និងហ៊ីដ្រូស្បែកសម្រាប់គ្នាចុងក្រោយ
គួរឱ្យមានបរិបទហេតុផលដល់ដានីយ៉ែត្រូវបានម៉ោងទីបួននៃម៉ោងទីមុកតើរ។ ពន្លឺនោះគំណា
ងឲ្យការចាក់បង្ហូរព្រះវិស្វករដោយយ៉ាងពេញបរិបូណ៌នៃពេលវេលាបង្កប់ផងអោទិតុយ។

ទីបន្ទាប់របស់ដានីយ៉ែត្រូវបានបរិបទហេតុផលយ៉ាងពេញលេញនៃម៉ោងទីបួន
ពីព្រោះវាបញ្ជាក់សម្គាល់ទាំងបុរាណភូមិសាស្ត្រខាងក្រៅ និងខាងក្នុងនៃអ្វីដែល
«កើតមានលើ» បុរាណសត្វរបស់ព្រះនៃម៉ោងទីបួនក្រោយ។
នៃពេលវេលានៃពន្លឺនោះគួរឱ្យមានបុរាណសាសន៍ដទៃ ដល់គួរឱ្យមានគំណាងដោយកូនលោស
នោះពួកគេនឹងចាត់ឲ្យទៅហៅពួកមួយសន្លឹកស៊ីបបួនពាន់
ក្រីក្រវិនិច្ឆ័យរបស់ព្រះនឹងគួរឱ្យមានសម្គាល់ដោយការអនុវត្តបង្កប់ផងអោទិតុយ
ហើយពាក្យសន្លឹកបុរាណសាស្ត្រដល់ព្រះវិហារដល់ព្រះគ្រីស្ទមានចាកចេញ
ហើយមានកំណត់សម្គាល់ថាជាផ្ទះទទេរបស់សាសន៍យូដា។
ពាក្យស្តីលើទំនាក់ទំនងនៃកំណត់សម្គាល់សន្យាឡើងវិញដល់
ខណៈដែលអស់វិស្វកម្មអង្គរសុំឲ្យមានការបំបែកចេញ ហើយដានីយ៉ែតមអាហារ
និងអធិស្ឋានសុំពន្លឺ។ ម៉ោងទីបួននៃម៉ោងទីបួននៃបុណ្យទីហាសិប
នៃពេលវេលាស្រោចទឹកគ្រប់ព្រះគ្រីស្ទ នៃពេលវេលាកូនលោសហៅពាក្យស តង់រាយលុដាច
ទាំងអស់នេះសរុបគ្នាជាមួយអលើយ៉ានៃកំណត់សម្គាល់។

វាជាការច្បាស់ថា រយៈពេលបុរាណមួយម៉ោង
គំណាងឲ្យរយៈពេលមួយដល់បញ្ចប់នៃគ្រងច្បាប់ផងអោទិតុយ ប៉ុន្តែវាចាប់ផ្តើមដោយ
យុទ្ធភូមិភាពមួយដល់មានទំនាក់ទំនងដោយផ្ទាល់ជាមួយនឹងទីបញ្ចប់
ដូចជាតង់រាយលុដាច និងតង់រាយលុដាច។ ក្នុងន័យរបស់ពាក្យស រយៈពេលបុរាណមួយម៉ោងគឺពី
Caesarea Philippi ទៅ Caesarea by the sea។ នៃម៉ោងទី Pentecost
វាគឺពីបន្ទប់ខាងលើនៃព្រះវិហារ។ រយៈពេលដល់ជាពន្លឺភូមិចង្វាក់
ដល់គួរឱ្យមានតាំងឡើងនៃដើមផ្កា គឺជាសម្រកអធិបតី
ហើយរយៈពេលនោះលាតសន្ធឹងរហូតដល់ច្បាប់ផងអោទិតុយ។ បុរាណមួយម៉ោង
រវាងលុដាចទាំងពីរ គំណាងឲ្យការយាងចូលក្នុងយូសាឡីមដោយជ័យជម្នះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ដល់ជាបន្តបន្ទាប់មានគំណាងឲ្យរយៈពេលចាប់ពីសន្និហតបោះជំរំ Exeter ចាប់ពីម៉ោងទី
12 ដល់ 17 ខែសីហា ឆ្នាំ 1844
ដល់មានផ្សព្វផ្សាយដើមការបុរាណសាសន៍ដល់មានឈានដល់ការបញ្ចប់របស់វានៃម៉ោងទី 22
ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។ Exeter គឺជា Caesarea Philippi ហើយ Caesarea by the sea គឺជា ម៉ោងទី
22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។ ការចាប់ផ្តើមគួរឱ្យមានសម្គាល់ដោយ Caesarea
ដូចដល់ការបញ្ចប់ក៏ដូចនោះដែរ។

ការចូលយ៉ាងមានជ័យជម្នះ គួរឱ្យមានសម្គាល់ដោយការជម្រុញមួយនៃដើម
និងការជម្រុញមួយនៃម៉ោងទី។ ការជម្រុញនៃ Exeter គួរឱ្យមានគំណាងដោយការថ្កោល
ដុតក្នុងក្រុលដៃក្រុលដៃកំពុងបុរាណភូមិភាពឡើងនៃលើទីផ្សារក្នុងតង់ Watertown។

សារពីរគួរមានតំណាងដោយគង់ទាំងពីរនោះ
ហើយនៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទយាងចូលក្នុងយូសាឡឹម ពួកយូដាដែលចាប់អារម្មណ៍
នឹងការរឿងមានកម្មវិធីអំពីសារដែលកំពុងគួរមានបុរាណ
ខណៈដែលទ្រង់យាងចុះពីក្នុងអូលីវ ដ៏លឿនលឿននៃទ្រង់គួរមានដោះចេញ
ចូលទៅក្នុងក្រុងយូសាឡឹម។ ការជម្រុញទីមួយ និងទីចុងក្រោយ
កំណត់អត្តសញ្ញាណអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គាមួយសម្រាប់សម័យនោះ។ នៅ Exeter ក្រុម
Watertown តំណាងឲ្យក្រុមព្រហ្មចារិយៗដែលគ្មានបុរេ ហើយសម្រាប់ពួកគេ
ទ្រង់នែចក្រគឺសង្កត់គ្រប់គ្រាន់គួរមានបិទ។ នៅចុងបញ្ចប់នៃសម័យនោះ
ទ្រង់ចូលទៅកាន់ទីបរិសុទ្ធគួរមានបិទ ដូចនេះមានផុតអាល់ហ្វា
និងអូមេហ្គាមួយដល់សម័យនោះ។ អាល់ហ្វា និងអូមេហ្គានោះ
ស្របគ្នានឹងការជម្រុញទាំងពីរនៃការចូលយ៉ាងមានជ័យជម្នះ និង Caesarea នៅ
Caesarea ជាមួយពាក្យស្រដៀង។

នៅកសោរ ភីលីព ស៊ីម៉ុន ហ្វារូណា គួរមានបុគ្គលម្នាក់នៅជា ពាក្យស
នៅក្នុងអត្ថបទមួយ ដែលគាត់គួរមានសរសើរថាជាមាត់នៃការបំផុសគំនិត
បន្ទាប់មកគួរមានថ្នាក់លេខ១សម្រាប់ជាសាក្សី ពីព្រោះមានបុរេរាងនឹងសារនៃឈ្មោះ
ពាក្យស្រដៀងនឹងមិត្តភាពព្រះម្ចាស់យេស៊ូវពីរផ្នែក
ដែលគួរមានបំបែកចេញពីគ្នាដោយសារនៃពិធីបុណ្យផ្សេងៗ និងឈ្មោះ
ដែលជាសារនៃ 9/11 និងក្រុមយុទ្ធសាស្ត្រអាក្រក់។

«សម្រាប់មនុស្សគ្រប់គ្រូមដែលគួរមានតំណាងដោយពួកផារីសី និងអ្នកយកពន្ធនាគារ
នោះមានមធ្យោបាយនៅក្នុងបុរេគ្រឹស្តសាសនាពាក្យស្រដៀង។
នៅក្នុងការផ្ទេរវិស័យសង្គមប្លង់រូបសភាព ពាក្យស្រដៀងនឹងមាត់។ ដូចជាពួកផារីសី
ក្នុងការវាយតម្លៃខ្លួនឯង គាត់គិតថាខ្លួន 'មិនដូចមនុស្សដទៃទៀតឡើយ'។
នៅពេលព្រះគ្រីស្ទ ក្នុងយប់មុនការគួររក្សាគ្រប់គ្រាន់របស់ទ្រង់
បានព្រមានសិស្សរបស់ទ្រង់ជាមុនថា
'អ្នកទាំងអស់គ្នានឹងជំពប់ដោយព្រះខ្សែក្នុងយប់នេះ'
នោះពាក្យស្រដៀងបុរាណដោយទំនុកចិត្តថា
'ទោះបីអ្នកទាំងអស់គ្នានឹងជំពប់ក៏ដោយ ខ្ញុំឃើញមិនជំពប់ឡើយ'។ ម៉ាកស 14:27,
29។ ពាក្យស្រដៀងមានស្រដៀងគ្នាថាថ្នាក់របស់ខ្លួនឡើយ។
ការជឿទុកចិត្តលើខ្លួនឯងមានបំភាន់គាត់។
គាត់គិតថាខ្លួនអាចទប់ទល់នឹងសេចក្តីល្អប្រសើរបាន;
ប៉ុន្តែក្នុងរយៈពេលខ្លីប៉ុន្មានម៉ោង ការសាកល្បងមានមកដល់
ហើយដោយការដាក់បណ្តាសា និងការស្របថា គាត់បានបដិសេធព្រះអម្ចាស់របស់គាត់»។
Christ's Object Lessons, 152.

នៅម៉ោងទីបួន ដែលជាពេលវេលានៃភ្លឺរស្មីយល់ដឹង
ជាការផ្តល់យោបល់នឹងការអធិស្ឋានរបស់អាលើយ៉ា ភូលីងមានចុះមក
ហើយឆេះបំផុសព្រះភ្លឺរស្មី ដើម្បីឲ្យបុរាណស្ថិតរបស់ព្រះមានដឹងថា
ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ជាព្រះ។ នៅលើក្នុងកិច្ចសន្យា
មានមនុស្សពីរក្រុមគួរមានតំណាងជានិមិត្តរូប គឺមួយក្រុមដែលនៅពេលនោះមានដឹងថា
ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ជាព្រះ ហើយមួយក្រុមទៀតគួរមានតំណាងដោយពួកហ្វារ៉ាវរបស់ព្រះហល
ដែលបន្ទាប់មកគួរមានសម្រាប់។

ហើយមានកំណត់ត្រាថា នៅពេលនៃការផ្សាយព្រឹត្តិប្បដិសន្ធិ
អំពីយ៉ាហោវានិយមកម្ម ហើយទូលថា «ឱ ព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះនៃអំបូរហាំ អ៊ីសាក
និងអ៊ីសាអាលៃអើយ សូមឲ្យយើងទាំងនេះគេហោសន៍ថា ទ្រង់ជាព្រះនៃកូនអ៊ីសាអាលៃ
ហើយថា ទូលបង្គំជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ និងថា
ទូលបង្គំមានជំនឿទាំងនេះទាំងអស់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ឱ ព្រះយេស៊ូវអើយ
សូមឆ្លើយទូលបង្គំ សូមឆ្លើយទូលបង្គំផង ដើម្បីឲ្យយើងបាននូវហោសន៍ថា
ទ្រង់ជាព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះ ហើយថា
ទ្រង់មានបង្កើតរូបសព្វគ្រប់គ្រាន់ឲ្យយើងមកជួបជាមួយហើយ»។

រួចអគ្គីភ័យនៃព្រះយេស៊ូវក៏ផ្តល់ចុះមក ហើយនិយាយជាមួយពួកគេថា ទាំងឈ្មោះ
ទាំងថ្មី ទាំងឆ្លើយ ហើយលទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវនេះទាំងអស់នេះផង។
ហើយកាលមនុស្សទាំងអស់បានឃើញដូច្នេះនោះ ពួកគេក៏រាប់បញ្ចូលខ្លួនជាមួយ
ហើយពោលថា៖ «ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ជាព្រះ! ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ជាព្រះ!»

ហើយអំពីយ៉ាហោវានិយមមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ «ចូរចាប់ពួកហោររបស់ព្រះហលចុះ
កុំឲ្យមានមនុស្សណាម្នាក់រួចឡើយ»។ ពួកគេក៏ចាប់ពួកគេនោះ
ហើយអំពីយ៉ាហោវានិយមពួកគេចុះទៅដល់ទីនេះគឺសួន ហើយសម្លាប់ពួកគេនៅទីនោះ។ ១
ពង្សាវតារកុសត្វ 18:36-40។

យេស៊ូវប្រដាប់នាពលលុដាច ការសង្ខេបនៃវិស័យគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ពេញលេញយោងតាមបុរសខ្មែរ
ពេញលេញនាំគ្នាទៅកាន់សាលានេះ ដើម្បីឲ្យទទួលបានព័ត៌មាន
ការអធិស្ឋានរបស់អំពីយ៉ាហោវានិយមទទួលបានដោយស្វ័យ ខណៈដែលអំពីយ៉ាហោវានិយម
និងអង្គុយលើផ្ទះ កំពុងអធិស្ឋានសម្រាប់ការផ្តល់បុគ្គលិកឱ្យដឹងអំពីការស្រាវជ្រាវ
សម្រាប់ការផ្តល់បុគ្គលិកឱ្យដឹងអំពីការស្រាវជ្រាវនៃពួកគេនេះនោះមានដូចជា៖
ម៉ោងទីបួនបួន គឺជាម៉ោងនៃយេស៊ូវប្រដាប់
ជាម៉ោងនៃការអធិស្ឋានដែលមានទទួលបានដោយស្វ័យ ជាម៉ោងដែលស្ថិតនៅក្នុងផ្ទះ
ជាស្ថានភាពនៃការជំនុំជម្រះ និងសេចក្តីមេត្តាគ្នាគ្នា
ហើយនោះហើយជាមូលហេតុដែលព្រះគ្រីស្ទសង្ខេបនៃវិស័យគ្រប់គ្រងនៅម៉ោងទីបួនបួន
ពីព្រោះម៉ោងទីបួនបួននៃយេស៊ូវប្រដាប់មានប្រសិទ្ធភាពលើអំពីយ៉ាហោវានិយមនេះ
អ្នកដែលជាអ្នកអង្គុយនៅក្នុងសេចក្តីងងឹត ប៉ុន្តែពួកគេនឹងឃើញព័ត៌មាននៃ
ពេលដែលស្រៀវភ្លឺដោយនៃការស្រាវជ្រាវមានប្រសិទ្ធភាពពេញលេញនៅពេលចាប់ផ្តើមអាទិត្យ។

នៅក្នុង Judges 6:21 ក្នុងការផ្សាយតង្វាយរបស់គោន
ទេវតានៃព្រះអម្ពតាស្ថានប៉ះពាល់ និងនាំប៉ុន្មានដំបូងនៃគាត់ផ្សាយ
ដោយប្រើដំបូងរបស់ទ្រង់ ហើយភូមិដែលមានផ្តល់ឱ្យដឹងពីថ្មី
ដើម្បីបង្កើនបំណងព្រះអង្គនោះទាំងអស់។
ភូមិដែលនោះមានបញ្ជាក់ការហៅរបស់ព្រះចំពោះគោន
និងការទទួលយកទិសដៅនោះពីព្រះ។

ហើយលោកទូលនៃកាន់ទ្រង់ថា៖ «បើឱ្យនេះ
ទូលបង្គំមានបុរសនោះគុណក្នុងព្រះនៃគេរបស់ទ្រង់
សូមទ្រង់បង្ហាញទិសដៅដល់ទូលបង្គំថា
គឺទ្រង់កំពុងមានព្រះបន្ទូលជាមួយទូលបង្គំមែន។ សូមកុំបាត់ចេញពីទីនេះឡើយ
ទូលបង្គំសូមអង្វរ ដរាបទាល់តែទូលបង្គំមកដល់ទ្រង់វិញ
ហើយនាំយកតង្វាយរបស់ទូលបង្គំមក ដាក់នៅចំពោះទ្រង់»។

ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ «យើងនឹងរង់ចាំ រហូតដល់អ្នកកត់រឿងបំបែកវិញ»។
រួចគេខោនចូលទៅខាងក្នុង ហើយរៀបចំកូនពពម្លើយ
និងនំបឹងឥតដំបម្លើយអន្តរាគមន៍ស្រី។ សាច់នោះ គាត់ដាក់ក្នុងកន្សោម
ហើយទឹកស៊ុប គាត់ដាក់ក្នុងឆ្នាំង រួចនាំចេញមកឯទ្រង់នៅក្បែរមើលឈើអ្នក
ហើយថ្វាយជូនទ្រង់។ ហើយទេវការបស់ព្រះមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់គាត់ថា៖
«ចូរយកសាច់ និងនំបឹងឥតដំបំ ដាក់លើថ្មមនៈ ហើយចាក់ទឹកស៊ុបចេញ»។
ហើយគាត់ក៏ជូរលើដូចនោះ។ រួចទេវការបស់ព្រះយេស៊ូវ
លូកចុងដំបងដៃនៃក្នុងព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ទៅប៉ះសាច់ និងនំបឹងឥតដំបំ
នោះក្នុងលើកឡើងចេញពីថ្មមនៈ ហើយឆេះបំផុសព្រះសាច់ និងនំបឹងឥតដំបំនោះអស់។
បន្ទាប់មក ទេវការបស់ព្រះយេស៊ូវ ក៏ហាត់ចេញពីចំពោះក្នុងកែវរបស់គាត់។
ហើយកាលណាគេខោនយល់ឃើញថា ទ្រង់ជាទេវការបស់ព្រះយេស៊ូវ គេខោនក៏ទូលថា៖
«អាឡាស់ ឱព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ! ដុបិកទូលបង្គំមានឃើញទេវការបស់ព្រះយេស៊ូវ
ទល់មុខគុនា»។ ចៅហ្វាយ ៦១៧-២២។

ទេវតាមានលទ្ធភាពឱ្យគេខោនឃើញនៅក្នុងខ្លឹមសារនៃព្រះ ហើយមានហៅគេខោនថា
«បុរសក្នុងមានកម្មលាំងខ្ពស់» ហើយគេខោនមានសុំទិសមុខគាល់មួយ
ដើម្បីបិទបញ្ជាក់ការអះអាងនោះ។ បន្ទាប់មក
គេខោនមានសុំឱ្យទេវតានោះសួរនាក់នោះរង់ចាំ
ហើយទេវតាដដែលសួរនាក់នោះរង់ចាំក្នុងទំនាយ គឺជាទេវតាទីពីរ។
បន្ទាប់ពីពេលវេលានៃការរង់ចាំមានបញ្ចប់ គេខោនមានយកតង្វាយមកថ្វាយ
ហើយក្នុងលើកនោះស៊ីតង្វាយនោះ។ គេខោនស្ថិតនៅម៉ោងទីប្រាំបួន
ពីព្រោះអំពើយ៉ាងតង្វាយល្អដូច្នេះ ហើយម៉ោងទីប្រាំបួនគឺជាចុងក្រោយនៃអាទិត្យ
នៅពេលអណ្តែតក្នុងលើកនៃប្រៃសណីយ៍ទី៥០ សុបក្សនា។
គេខោនតំណាងឱ្យកុមារមនុស្សមួយកុមារដែលឃើញព្រះអម្ចាស់ទល់មុខនឹងទល់មុខ
ដដែលជាអ្វីដែលមានកម្រិតឡើងដល់ដានីយ៍ក្នុងជំពូកទី៥។
នៅពេលគេខោនឃើញក្នុងលើកនោះស៊ីតង្វាយ នោះគាត់ក៏មានដឹងថា
គាត់មានមានទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះអម្ចាស់ ដដែលគាត់មានឃើញទល់មុខនឹងទល់មុខ។

គេខោនមានភ្ញាក់ឡើងដឹងចំពោះសេចក្តីពិតនេះ
នៅពេលអព្វក្ខតហត្ថេនក្រៃលើងបញ្ជាក់ទិសមុខគាល់នោះ
ហើយទិសមុខគាល់នោះគឺជាគេខោន គឺជាបុរសដ៏ខ្ពស់ពួកវេបស៍ព្រះ
និងកងទ័ពបូជាចារុយ៣០០នាក់
ដដែលទាំងអស់គុនាកាន់តារាង៣០០របស់ហាហតុក្រនៅក្នុងដៃរបស់ពួកគេ។ ទិសមុខគាល់
ឬទង់សញ្ញា គឺជាគេខោនផ្ទាល់ ហើយកងទ័ព៣០០នាក់នោះ
ក៏ជាកងទ័ពដ៏ខ្ពស់ពួកវេបស៍អសេគោលផងដែរ—ដដែលឈរឡើងនៅក្នុងជំពូក៣៧។

នៅពេលរោងឧបទ្វីបស្រូវមានឧទ្ទិសនៅក្នុង លូធីនីយ 9:23, 24
បន្ទាប់ពីតង្វាយដំបូងរបស់អធិនក្នុងនាមជាមហាបូជាចារុយ
អគុតិភ័យមានចេញមកពីចំពោះព្រះអម្ចាស់ ហើយមានឆេះបំផុសព្រះតង្វាយដុត
និងខ្ពស់លើសនៃលើកនោះ។ បុរាណដ៏មានសុភមង្គលឡើង
ហើយដួលក្បាលមុខដោយសេចក្តីក្រៃលើងខ្លាំង។ នេះគួរតែស្របគុនា
ជាបន្ទាប់ពីបន្ទាប់ មួយជាមួយនឹងអគុតិភ័យរបស់អំពើយ៉ា។

ការអធិស្ឋានរបស់អសេវានៅម៉ោងទីបួន
សម្រាប់ការបំបែកស្បូវសាលីចេញពីស្ដុមនៅអាក្រក់
ដល់កើតឡើងនូវពេលវេលាបំបែកផ្ទះអាទិត្យ នឹងត្រូវបានបំពេញនៅពេលនោះ
ដោយពេលវេលាជំនុំកំពុងតែស្ងៀមនៅជាក្រុមជំនុំជ័យជម្នះ។
វាក៏ត្រូវស្របគ្នានឹងភូមិវិទ្យារបស់គោនផងដែរ។
ភូមិវិទ្យាដ៏ស៊ីជម្រៅលើកឡើងវិញដំបូងរបស់អធិស្ឋាន
ដល់មានច្បាប់បន្ទាប់ពីបុរាណវិទ្យានៃការកើតជាបរិសុទ្ធ នៅថ្ងៃទីបួន
បានត្រឡប់មកវិញនៅថ្ងៃដដែល ហើយបានបំផុសឱ្យកូនបុរសអាក្រក់ទាំងពីររបស់អធិស្ឋាន។
នៅពេលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធត្រូវបានចាក់បង្កោយដោយគុណកម្មវិច្ឆ័យ នៅម៉ោងទីបួន
នៅពេលវេលាបំបែកផ្ទះអាទិត្យ នោះនឹងមានការបំបែកបូជាច្រើនជាច្រើន ហើយក្រុមជំនុំ
ជ័យជម្នះនឹងចាប់ផ្តើមកិច្ចការដល់ត្រូវបានគំរាមដោយសេសសល់អសេវា
ដល់ចេញទៅដោយឈ្នះ ហើយដើម្បីឈ្នះ។ ការចាក់បុរេដោយលើក្រុមជំនុំជ័យជម្នះ
មានសាក្សីទីពីរមួយនៅក្នុងព្រះវិហាររបស់សាឡាម៉ូន។

ការថ្វាយព្រះវិហាររបស់សាឡាម៉ូនក្នុង ២ រហូតសត្វ ៧:១-៣ បន្ទាប់ពីសាឡាម៉ូនបានអធិស្ឋាន
នោះភូមិវិទ្យាបានចុះមកពីស្ថានសួគ៌ ហើយបំផុសឱ្យកូនបុរសអាក្រក់ និងយញ្ញបូជាទាំងឡាយ។
សិរីល្អអរម្មរបស់ព្រះអម្ចាស់បានបំពេញព្រះវិហារ នាំឱ្យបុរាណជនថ្វាយបង្គំ
ហើយបុរាណសិល្បៈក្នុងល្អអរម្មរបស់ព្រះ និងសេចក្តីមេត្តាករុណាដ៏សុច្ឆន្ទៈរបស់ទ្រង់។
នៅពេលវេលាបំបែកផ្ទះអាទិត្យ
ពួកជំនុំដល់ឈ្នះជ័យជម្នះត្រូវបានលើកឡើងខ្ពស់ជាងគេទាំងអស់ ដូចជាមកុដ
និងជាទង់សញ្ញា ស្របតាមសេចក្តីក្នុងសាក្សី និងអសោយ។
កាលដល់ភូមិវិទ្យាបានចុះមកនៅពេលវេលាព្រះវិហាររបស់សាឡាម៉ូន
ព្រះវិហារត្រូវបានបំពេញដោយសិរីល្អអរម្មរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដល់ជានិមិត្តរូបថា
ការបន្តលើសពីគ្រប់ទីកន្លែងបានបញ្ចប់កិច្ចការរបស់វាលើសត្វរបស់ព្រះ
ហើយហៀបនឹងបញ្ចប់កិច្ចការដូចគ្នានោះលើពួកកម្មករម៉ោងទីដប់មួយ។
គ្រប់ទីកន្លែងកំណត់ឱ្យការផ្តល់ផល គឺជាការបញ្ចូលគ្នានៃព្រះជាតិ និងមនុស្សជាតិ
ដល់កើតឡើងនូវពេលវេលាស្ងៀមលើកឡើងនូវគំនិតល្អអរម្មរបស់ទ្រង់។
ភូមិវិទ្យានោះដល់មានចុះមកលើរោងឧបសគ្គរបស់ម៉ូសេ និងព្រះវិហាររបស់សាឡាម៉ូន
ក៏ជាភូមិវិទ្យានៃការជំនុំជម្រះសម្រាប់កូនរបស់អធិស្ឋានផងដែរ ដូចដល់វាជាសម្រាប់ដើម្បីឧបសគ្គ។

នៅក្នុង ១ រហូតសត្វ ២១:២៦
ការថ្វាយរបស់ដើម្បីឧបសគ្គលើលើលានបោះស្បូវរបស់អារ៉ូណា/អូណាន
ក្នុងអំឡុងគ្រោះកាចដល់មានកើតឡើងដោយសារការរាប់បុរាណរបស់ដើម្បីឧ
ត្រូវបានឆ្ងល់យកបដិសេធពីស្ថានសួគ៌លើអាននៈ
ដល់ជាសញ្ញាបង្ហាញពីការទទួលយក ហើយបញ្ចូលគ្នាគ្រោះកាចនោះ។
គ្រោះកាចរបស់ឡាឌីសេ នឹងត្រូវបានបញ្ចប់ នៅពេលភូមិវិទ្យាចុះមកលើដង្កាយរបស់ដើម្បីឧ
ដើម្បីបញ្ចូលគ្នាគ្រោះកាចនៃការពឹងផ្អែករបស់គាត់លើកម្មលាំង
និងបុរាណរបស់មនុស្ស។ ការផ្តល់បុរាណពីមនុស្សទៅជាមនុស្សដ៏ទេវភាព
ត្រូវបានសម្គាល់នៅពេលការផ្តល់បុរាណសម្រាប់
ហើយពួកជំនុំត្រូវបានលើកឡើងជាទង់សញ្ញាមួយ។ នៅចំណុចនោះ
ស្របតាមព្រះវិហាររបស់សាឡាម៉ូន សិរីល្អអរម្មរបស់ព្រះអម្ចាស់បានបំពេញព្រះវិហារ
ខណៈដល់ភាពជាព្រះត្រូវបានបញ្ចូលជាមួយមនុស្សភាព។

យើងនឹងបន្តការពិចារណាបស់យើងអំពីរយៈពេលនៃសម្បត្តិកែតម្រូវពាក់កណ្តាលអធុរក្ស
ដូចដែលត្រូវបានកំណត់ដោយម៉ោងទីបី និងម៉ោងទីបួន នៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

បុរាណប្បវត្តន៍ត្រូវបានយក ព្រះយេស៊ូវបាននាំព្រះគ្រូស យ៉ាកុប និងយ៉ូហាន បុរាណប្បវត្តន៍គាត់
ឡើងទៅលើកន្លែងខ្ពស់មួយដោយឡែក។ នៅទីនោះ
ព្រះអង្គបានបង្ហាញបន្ថែមទៀត;
ព្រះភក្ត្ររបស់ព្រះអង្គភ័យដ៏ចង្អាតដូចព្រះអាទិត្យ
ហើយសម្បុរក្រៃបំពាក់របស់ព្រះអង្គសង្ខេបពន្លឺ។ ហើយម៉ិល ម៉ូស
និងអលើយ៉ាបានលេចមកឲ្យឮក្បាលព្រះអង្គ កំពុងនិយាយជាមួយព្រះអង្គ។

ពេលនោះ ព្រះគ្រូសទូលន្តើយព្រះយេស៊ូវថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ
ការដើរយើងខ្ញុំស្ថិតនៅទីនេះ ជាការល្អណាស់; បើព្រះអង្គសព្វព្រះហឫទ័យ
សូមឲ្យយើងខ្ញុំសង់រោងឧបោសថប៊ីននៅទីនេះ មួយសម្រាប់ព្រះអង្គ
មួយសម្រាប់លោកម៉ូស និងមួយសម្រាប់លោកអលើយ៉ា»។
កាលគាត់កំពុងនិយាយនៅឡើយ នោះម៉ិល ពពកភ័យមួយបានគូបបាំងពួកគេ;
ហើយម៉ិល មានព្រះសូរមួយចេញពីក្នុងពពកថា៖
«នេះជាព្រះរាជបុត្រជាទីសុឡាញ់របស់យើង ជាអ្នកដើរយើងពេញចិត្តណាស់;
ចូរស្តាប់ទូរដូច្នេះ»។

ពេលពួកសិស្សសាន្តដូចនោះ ពួកគេក៏ដួលផ្ទុកបំបែកចុះ
ហើយក៏ស្រេចក្តីភ័យខ្លាចយ៉ាងខ្លាំង។ រីឯព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់យាងមកពាល់ពួកគេ
ហើយមានព្រះបន្ទូលថា «ចូរកុំរោកឡើង កុំខ្លាចឡើយ»។

ហើយកាលពួកគេលើកភ្នែកឡើង នោះពួកគេមិនឃើញនរណាម្នាក់ឡើយ
លើកលែងតែព្រះយេស៊ូវតែប៉ុណ្ណោះ។ ហើយកាលពួកគេចុះពីភ្នំនឹមក
ព្រះយេស៊ូវបានបង្ហាញពួកគេ ដោយមានព្រះបន្ទូលថា
«កុំបារម្ភនឹមកនេះដល់នរណាម្នាក់ឡើយ
ដរាបទាល់តែក្លែងមនុស្សសាន្តរស់ឡើងវិញពីស្នាមស៊ីន»។ ម៉ាថាយ 17:1-9។